

Červnové ráno *foto městys Libštát*

Milí přátelé!

Velmi nerad se bavím o politice.

Myslím, že obyčejný člověk ví tak procento toho co se děje.

Já jakožto novinář vím možná dvě.

Ti nejinformovanější novináři vědí tak pět deset procent.

Zbytek je pro nás smrtelníky zamlžen všemožnými nepravdami. :(

≡ Z dějin tur(nov)istiky: Hostinec U Patočků

Dům čp. 211 v Nádražní ulici (dnes Palackého ulice) byl pro místní i turisty významným místem setkávání a nákupu proviantu. Od roku 1856 ho vlastnili Pavel a Josefa Patočkoví, kteří zde provozovali hostinec a řeznický krám.

Pavel Patočka (1830–1905) byl uznávanou turnovskou osobností, působil jakožto předseda řeznického cechu a kapelník hudby zdejšího střeleckého sboru. Od roku 1884 měl dům čp. 211 v držení jeho syn Václav Patočka (narozen 4. září 1853). Starý hostinec, jehož vyobrazení se dochovalo na fotografii z konce 19. století, byl krásnou ukázkou dřívějšího situování městské zástavby štítem do ulice.

Na fotografii je možné porovnat velikost hostince čp. 211 s rohovým domem čp. 210, kde sídlí pekařství a který se do dnešních dnů příliš nezměnil.

Václav Patočka dům kompletně přestavěl a v roce 1898, v den svých narozenin, si v něm otevřel novou restauraci. V Hlasech Pojizerských svůj podnik patřičně inzeroval: „Čepovati budu výtečné, dobře vyleželé pivo hruborohozecké. – Doporučuji chutně upravené pokrmy, jakož snídaně na vidličku, elegantně zařízené hostinské pokoje. Obsluha v každém ohledu výborná a vzorná, ceny

mírné. [...] Velmi pěkný byt, sestávající ze 4 pokojů, jedné kuchyně v druhém poschodí jest za mírnou činži k pronajmutí. Vodovod v dome zařízen“.

**Hostinský Václav Patočka na snímku
turnovského fotografa Antonína Krtičky**

V hostinci mu pomáhala manželka Anna Patočková, roz. Plátková, která ovšem umírá předčasně 29. října 1900 ve věku 38 let na tuberkulózu.

Od srpnu roku 1905 byl podnik pronajímán hostinskému Aloisi Klenerovi, který měl zkušenosti z provozu zahradní restaurace na Trávnici. Turisté k němu mohli zavítat na ochutnávku piva z nedalekého pivovaru Josef Táborský.

Václavu Patočkovi bylo povolání hostinského patrně osudným. 29. března 1906 umírá ve věku 52 let dle matričního záznamu na „alcoholismus chronicus – počasnou otravu alkoholem“.

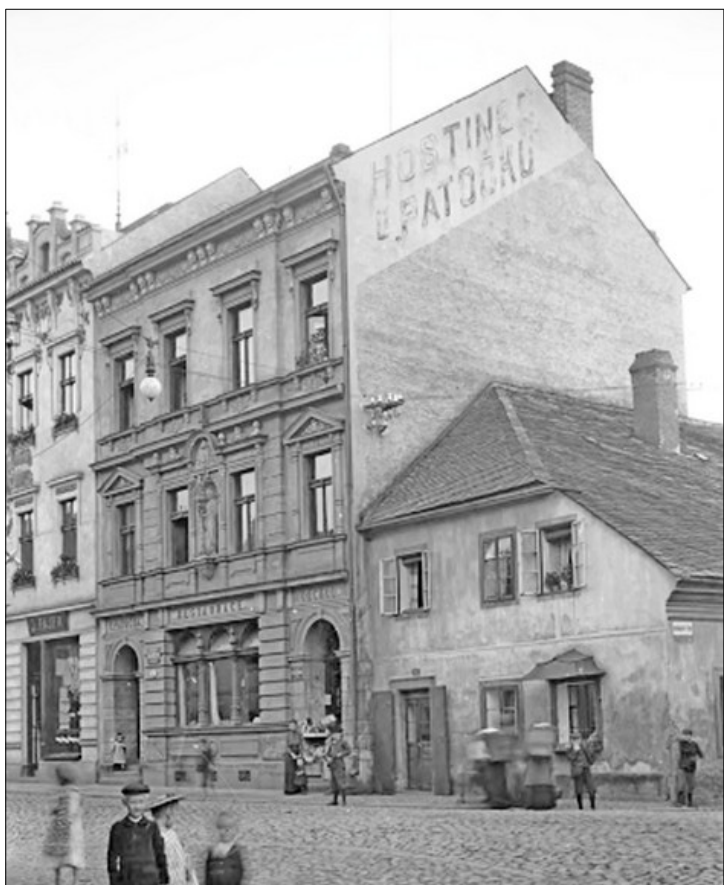

Hostinec u Patočků po přestavbě v roce 1898. V nice domu se dodnes nachází pískovcová socha sv. Václava. Jedná se o kopii sochy novopackého sochaře Suchardy.

Od roku 1908 až do první světové války měl hostinec v pronájmu Jaroslav Dorník (1877–1947) se svou ženou Matyldou, roz. Petrnouškovou (1878–1941). Jaroslav Dorník byl dlouhá léta členem místního výboru Společenstva hostinských a výčepníků.

Po skončení první světové války v roce 1918 se na pár let objevuje ve vedení podniku sám majitel domu Josef Patočka, syn Václava. Bohužel 20. července 1922 umírá v mladém věku 28 let.

Za hostinského Ladislava Černého, který dostal koncesi k provozování v roce 1926, došlo k přejmenování podniku na hotel Kazaň. Od roku 1932, kdy hotel prošel úpravou, nabízel turistům 12 nově zřízených vzduš-ných pokojů s koupelnou,

stravování v podobě domácí kuchyně a pronajmutí auta na toulky po Českém ráji. V současnosti se v domě nachází občerstvení s kebabem. Staré pojmenování však dodnes zůstává v paměti místních a nejeden Turnovan si pro kebab chodí stále do Kazaně.

/ Antonín Mojsl, *Muzejní čtvrtletník*

≡ Turnovské kulturní tipy:

středa 25. června od 18.30 v kině Sféra

Královský balet: Balet na Broadway – Wheeldonova díla

pátek 27. června od 17 hodin před Střelnicí

Funkin' Turnov 2025 (20. ročník)

Funkin' Turnov je srdcovou záležitostí všech milovníků funku, soulu a dalších žánrů. Letos to bude extra speciální! Už 20 let roztančujeme Turnov a letos jsme připravili pořádnou porci nadupané hudby. V roce 2025 Monkey Business slaví 25 let dobrodružné plavby v rozbouřeném moři showbusinessu. Navíc s novou deskou Když múzy mlčí se skvělými českými texty. Připojte se ke dvojnásobným oslavám Funkin' Turnov a Monkey Business.

Na koho se můžete těšit?

Copyhaze – startujeme v rytmu groove!

Blues & The Gang – poctivá dávka blues & soulu!

Funk Corporation – energie domácích funkerů, která tě zvedne ze židle!

DJs Joao & Omar – vinyl DJ sety, které tě nepustí!

Monkey Business – ikona české funk-popové scény slaví 25 let na scéně!

+Afterparty s Joao & Omarem "Vinyl DJ sety" – protože noc je mladá!

Pohodová atmosféra, skvělá hudba a letní vibe – to je Funkin' Turnov.

Akce se koná za každého počasí. V případě nepříznivého počasí se festival přesouvá do vnitřních prostor Střelnice.

Vstupné od 500 Kč/na místě 690 Kč

turnovsko

TROSKY –

ROVENSKO p/T – Rekreační středisko Palda, Camping v ráji, zve na tradiční dřevosochání a řemeslné trhy **v sobotu 28. června** od 10 hodin a na Klaunské divadlo od 14.00 hodin

4. července zavítá na Paldu Válkovo kočovné divadlo, od **17 hodin** předvedou Čertovskou pohádku, od **19 hodin** hru Střípky národního poblouznění.

VÁLKOVÉ KOČOVNÉ DIVADLO PRAHA

vkol.webnode.cz
tel.: 728 011 514

**KDY? 4. 7. 2025 KDE? Rekreační středisko Palda - Camping v ráji,
Liščí Kotce 10, Rovensko pod Troskami**

≡ Šťastná země v Radvánovicích: trpasličí vesnička, pískové rýžoviště i vzduchové trampolíny

Přírodní areál s množstvím atrakcí (trpasličí vesnička, dřevěný hrad, trampolíny, prolézačky), které jsou přátelské vůči životnímu prostředí. Přijďte s dětmi strávit den v krásném prostředí Českého ráje. V Radvánovicích u Turnova, v těsné blízkosti zámku Hrubá Skála a zříceniny hradu Trosky, se nalézá areál přírodního zábavního parku.

Šťastná země nabízí návštěvníkům každý den (do září) dřevěný hrad, trpasličí vesničku, houpačky a prolézačky, pískové rýžoviště, vzduchové trampolíny a také pěkný Geopark.

Od roku 2015 je v areálu atrakcí číslo jedna replika hradu Trosky z akátového dřeva v měřítku 1:5. Hrad se navíc podobá historickému vyobrazení ze středověku než současné zřícenině. Vedle známých věží Panna a Baba má ještě další čtyři věže a také cimbuří, vstupní brány, ochoz a vyhlídku. V poslední

době si návštěvníci areálu však bohužel všímají toho, že na mnoha atrakcích zapracoval zub času.

Geopark

Dobrodružnou, hravou i poučnou stezku s interaktivními prvky nabízí zdejší Geopark. Kromě informací o Českém ráji, přírodě a geologii si děti vyzkouší, jak se proplavuje písek, uvidí meandrující koryto Jizery a přejdou i adrenalinové závěsné lávky a přechody bažinou.

Jedná se o dobrodružnou, hravou i poučnou stezku s interaktivními prvky, která je naším příspěvkem k rozvoji Geoparku Český ráj. Je zde umístěno 16 tabulí s informacemi o Českém ráji, přírodě a geologii.
(Genus, foto ff)

lomnice n/p

**ZÁMECKÁ
KAVÁRNA**
23.6. - 31.8. 2025

Široká nabídka občerstvení, kávy a nápojů.
Vnitřní i venkovní posezení.
Skákací hrad, trampolína, pískoviště, autíčka a další.
Možnost pronájmu kavárničky na soukromé akce.

Provozní doba:
Po – So 10 – 18 hod.
Ne 13 – 18 hod.
Provozovatel: Kulturní a informační středisko, příspěvková organizace IČ: 25944688

ZÁMEK NÁDVORÍ

...hrají a zpívají nejznámější písně
„šlapetácké“ staropražské, dále lidové
a také nejpopulárnější hity Karla Hašlera

**Staropražští
PARDÁL ♥ VĚ**

6. 7. 2024 | 16:00
Vstupné dobrovolné

Staročeské zvyky a tradice

zámek Lomnice n. Pop. – Zámecká galerie v přízemí (vpravo)

Přijďte se seznámit se starými zvyky a obyčejí! Interaktivní výstavu Staročeské zvyky a tradice naleznete v galerii v přízemí lomnického zámku. Objevíte řemesla a činnosti, kterým se lidé dříve věnovali. Dozvíte se, proč je lidé vykonávali, čemu věřili, ale také jak se děti a dospělí bavili. Na výstavě si můžete vyzkoušet tkaní, předení na kolovratu, vyšívání a mnoho dalšího. Vstupné 50 Kč dospělí / 25 Kč děti do 10 let.

OTEVÍRACÍ DOBA:

Červen, září

Út a Čt 10 – 16 | St a Pá 10 – 15

Červenec, srpen

Po – So 10 – 17 | Ne 13 – 17

Mimo otevírací dobu na objednání
v kanceláři zámku nebo na telefonu

739 568 347,

733 737 595.

ZÁMEK GALERIE
Lomnice nad Popelkou

INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA

Staročeské zvyky a tradice

6. 6. – 15. 9. 2025

Vstupné 50 Kč dospělí
25 Kč děti do 10 let

OTEVÍRACÍ DOBA
Červen, září
Út a Čt 10:00 – 16:00
St a Pá 10:00 – 15:00
Červenec, srpen
Po – So 10:00 – 17:00
Ne 13:00 – 17:00

Mimo otevírací dobu na objednání
v kanceláři zámku nebo na telefonu
739 568 347 či 733 737 595.

Přijďte se seznámit se starými zvyky a obyčejí! Interaktivní výstavu Staročeské zvyky a tradice naleznete v galerii v přízemí lomnického zámku. Objevíte řemesla a činnosti, kterým se lidé dříve věnovali. Dozvíte se, proč je lidé vykonávali, čemu věřili, ale také jak se děti a dospělí bavili. Na výstavě si můžete vyzkoušet tkaní, předení na kolovratu, vyšívání a mnoho dalšího.

Exponáty do výstavy zapůjčila:
Moravské zemské muzeum Brno a Vlasovské muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí.

lomnicko

STRUŽINEC – Od 1. července dojde k uzavření dlouhodobě havarijního mostu na silnici II/284 v obci Stružinec. Z tohoto důvodu dojde k odklonu zde projíždějících autobusů i automobilů z Lomnice do Semil a Turnova. Autobusy a osobní automobily tak budou jezdit objížd'kou po silnici III/28310 a II/283 přes Pohoří, Košťálov a Bořkov.

Objížd'ka pro nákladní dopravu bude vedena po silnici II/286 kolem lomnického letiště a přes Košťálov dále do Bořkova. Předpokládaný konec tohoto omezení je na konci října.

≡ Cenné Bradlecké bučiny se díky projektu Lesů ČR dočkají větší péče

Cenné Bradlecké bučiny na Lomnicku se díky novému programu "100 ostrovů obnovy přírody" Lesů ČR dočkají větší péče. Starý bukový les s mimořádnou přírodní hodnotou je jednou z vybraných lokalit, kde státní podnik spojí odborné lesnické hospodaření s cílenou podporou biodiverzity.

Jde o projekt, který je unikátní nejen svým rozsahem, ale i přístupem, řekl při prohlídce bučin ministr zemědělství Marek Výborný (KDU-ČSL).

Bradlecké bučiny pokrývají svahy s čedičovým podložím a tvoří je převážně více než 150 let staré buky. Na zhruba pětihektarovém území žijí vzácné druhy jako čáp černý, výr velký nebo mlok skvrnitý. Lokalita je součástí evropsky významné oblasti Kozlov – Tábor, ohrožena je ale šířící se invazní netýkavkou malokvětou a v okrajových částech ostrova roste i nepůvodní trnovník akát. Zřícenina na vrcholu Bradlece je oblíbeným turistickým cílem a míří na ni hned několik turistických tras.

Projekt péče o cennou lokalitu se zaměří na zachování a zlepšení stavu bučin a podporu přirozené druhové skladby, část plochy zůstane zcela bez zásahu. „Lidem se skutečným zájmem o les a přírodu je jasné, že je třeba ochranu s hospodařením skloubit. Že se vzájemně nevylučují, ale doplňují, což v našich ostrovech dokazujeme. I to, že na ochranu přírody nemá patent ani monopol několik málo občanských skupin nebo jediný vládní resort,“ řekl k projektu generální ředitel Lesů ČR Dalibor Šafařík.

Cílem programu 100 ostrovů obnovy přírody, který Lesy ČR vyhlásily letos v únoru, je vytvořit krajinu, v níž se prolínají různé způsoby hospodaření a ochrany přírody. Lesníci ve všech regionech vyberou stovku lokalit s velkým biologickým potenciálem, ve kterých hospodaří a zároveň chrání přírodu. Na webu už zveřejnily Lesy ČR 24 vybraných lokalit, další tam podle mluvčí podniku Evy Jouklové přibudou koncem léta a zbývající na přelomu roku. „V každé lokalitě připravujeme individuální plán péče, který zohledňuje místní podmínky a potřeby. I lesy se musí přizpůsobovat klimatické změně. Proto je součástí programu i dlouhodobý monitoring a vyhodnocování stavu každého ostrova, včetně opatření, která mají k adaptaci lesů na klimatickou změnu přispívat,“ doplnil Výborný, který staré lesy kolem Bradlece navštívil společně se studenty České lesnické akademie Trutnov.

(Genus, foto město Lomnice n/P)

semily

⇒ Vladislav Roubal – pilot RAF 310, mučedník a věčný hrdina (III.)

Semilský rodák Vladislav Roubal se v životě s přesvědčením vydával na krkolomné cesty, vždy ve víře, že se vše zdaří. Úžasná dlouhá cesta v boji s německými nacisty, okupanty naší země a vrahy jeho otce, byla vítězná a jeho mládí, láska k životu, své rodině, vše jej silně motivovalo a dodávalo víru v úspěch.

Druhá jeho životní cesta, diplomacie v Léopoldville, však byla varováním a výzev, aby se do ČSR nevracel, bylo dost. Nevěřil jim! A tak do třetice, jako v pohádce, tedy návrat do vlasti a život doma ve svobodě, musí přeci vyjít. Jistě, říkal si, někteří lidé nedělají chyby, jsou stateční jen v davu, protože se nikdy nepokusili dělat něco, co stojí za to. Byl vyznamenaným příslušníkem RAF, sokolem i politicky souzněl s demokracií, byl přeci členem ČSNS.

Neúspěch v Belgickém Kongu přičítal nadřizenému necharakternímu jedinci Zbyňku Roušarovi, konzulovi, a proto 18. 5. 1949 napsal již zmiňovaný dlouhý dopis, který adresoval MZV, proč se na příkaz nadřizených okamžitě nevrátí do ČSR, v naivním domnění, že komunistické orgány uznají jeho slova, jako spravedlivý argument. Cituji odst. ze s. 4: „A Roušar, týž Roušar, za kterého jsem svého času jako člen delegace zahraničních vojáků a úředníků MZV, intervenoval u pana ministra Masaryka ve věci neodkladného zařazení a povýšení....“

A pak v Léopoldville o Roušarovi: „Člověk, který zneužíval svého postavení k tomu, aby ubil základní sociální standard svého nadřizeného, ubytoval jej s manželkou, poženanou šestiměsíčním mateřstvím, v obyčejné garáži, protože není přece možné vám platit drahý byt. Člověk, který na platu nadřizeného chce dělat svůj vlastní rozpočet a vykládá mu, že všechny dopisy, které se mu omy-

lem dostaly do ruky, otevřel pouze náhodou – přehlédnutím adresy, člověk, který tímto jednáním sledoval po celou dobu jediný cíl: učinit ze svého podřízeného člověka absolutně servilního, bez duše, bez požadavků, bez citu lidskosti – prostě otroka...“

Ano, Roušar se musel jevit jako falzifikát diplomata, jenž neoplýval obvyklou galantností, ale arogancí a cynismem, protože plnil stranický úkol komunisty a agenta StB, který měl ničit podřízeného, což Vladislav Roubal, bývalý pilot RAF, a navíc člen komunisty nenáviděné ČSNS, nevěděl. Nevědomost to byla zlá, ale logická.

Matka Albína, oddaná členka KSČ, se rozhodla, že napíše dopis soudruhu prezidentovi Klementu Gottwaldovi, aby se syn bez problémů mohl vrátit domů, přesto že termín návratu se protáhl až do roku 1950. Příčiny byly objektivní: miminko, onemocnění a nedostatek peněz.

Zveřejním čtenářům SN zkrácený dopis s datem 16. 8. 1950, který soudruh Gottwald s největší pravděpodobností vůbec nečetl, protože žádné odpovědi se Albína Roubalová nedočkala. I to byl varovný signál!

„Vážený soudruhu presidente! Obracím se na Tebe, jako na našeho otce, který nás vede po správné cestě za lepší zítřek dělnické třídy a všeho pracujícího lidu naší země, na cestě k socialismu. Promiň, že Tě zatěžuji svojí záležitostí ohledně mého syna Vladislava Roubala, bývalého úředníka min. zahraničních věcí v Léopoldville. Jsem vdova po popraveném Františku Roubalovi, který byl popraven v r. 1944 na Pankráci. Jsem matkou 2 synů... Vladislav tenkrát psal, že se vrátí během 14 dnů. Na to jsem obdržela od něho další dopis, ve kterém sděluje, že se rozhodl rozvázat pracovní poměr s min. zahraničí a že setrvá nadále v Léopoldville. Tohle vše na mě, jako na matku a členku strany, hrozně zapůsobilo a rozhodla jsem se, že ho nebudu přemlouvat k návratu, aby poznal sám rozdíl mezi zřízením naším a kapitalistickým. Případ jsem hned nahlásila okresnímu sekretariátu KSČ v Semilech. ...

Nyní jsem obdržela dopis, ve kterém mě přímo prosí, aby se mohl vrátit zpět do vlasti. Jeho manželka píše, že je vážně nemocen...

Vím, jak ho znám, že se stal pravděpodobně obětí nějaké propagandy.

Soudruhu presidente, prosím Tě, učin nějaké opatření, pokud je to možné, aby mu cesta do vlasti byla dovolena. Děkuji Ti předem za Tvoji laskavou pomoc a jsem s pozdravem, ČEST PRÁCI

s. Roubalová Albína.“

Dne 14. 9. 1950 v 16 hodin odlétali manželé Roubalovi s dvacetiměsíční Janičkou (Jeanette) z Léopoldville, s mezi přistáním v Káhiře a Tripolisu, do Bruselu. Na bruselském letišti přistáli za 16 hodin, tedy druhý den ráno v 8 hodin. Ubytovali se v pensionu De Fami, jenž byl doporučen řeckým přítelem Papadimitriosem, jako levný, protože peněz neměli nazbyt. A s kým se potkali a zahovořili, tak vždy řeč skončila s podívením, že se chtějí vrátit do ČSR. Čas se vlekl, peníze byly téměř utraceny, a tak Dáša musela prodat i zlatý náramek, aby alespoň jí zbylo na letenku do Prahy. Když konečně, za dva měsíce pobytu v Bruselu, dostali od československých úřadů povolení k návratu do vlasti,

radovali se. Po celou dobu bruselského pobytu trpěl Vladislav horečkami a halucinacemi, což způsoboval bacil tyfu, jímž se nakazil ještě v Africe. Telefonicky byli ve spojení s matkou Albínou, s níž konzultovali všechny problémy, které je postihují. Dáša odletěla s Janou 10. 11. 1950 v po ledne a v Ruzyni přistály ve 14 h. Přivítala je Albína, prohlídka zavazadel na letišti byla důkladná, ale odjely do Semil. Vladislav přistál v Ruzyni 14. 11. 1950, byl okamžitě zatčen a eskortován do vazební věznice na Pankráci. V jeho kufru, kromě botiček a oblečení pro Janičku, našli „ilegální“ tiskoviny: přihlášku do Československé obce legionářské v exilu, stanovy ústředí ČOL v exilu a 2 časopisy „Osvobození“, dozajista zakázané.

Vladislav pykal za svoji naivitu, tohle netušil. V jeho my sli uvízla iluze svobodné země, umocněná matčinými dopisy, aby se do vlasti vrátil. Nekalost komunistického režimu byla po tvrzena, i když fanatická matka zpočátku věřila v nutnost důkladného prověřování a bdělost strany. Ale když čekání v Semilech bylo příliš dlouhé a marné, manželka, dcera, ale i matka, se mohly utrápit, protože byly bez jakýchkoliv informací, zůstávaly ve stresu, strachu a obavách, myslely i na letecké neštěstí. Vždyť nikdo nevěděl, kam se Vladislav poděl, ani na letišti, ani na úřadech.

Až před Vánoci matka Albína zjistila, snad dotazem na ministerstvo vnitra, co se stalo. Osobní kontakty však neexistovaly v žádné formě. Rodina věděla, že zdravotní stav Vladislava nebyl dobrý, jak se asi může zlepšovat ve vazební věznici na Pankráci, když výsledky estébáků (mučitelů ve Státní bezpečnosti) byly dozajista kruté. Co se tam dělo, jak Vladislava týrali, se nikdy nedovíme.

Rodina byla stále bez informací a nesměla se zúčastnit ani soudního přelíčení. Stát ní soud v Praze po provedeném hlavním líčení dne 27. 4. 1951 shledal Vladislava Roubala vinným ze dvou zločinů, a to z prorady (trestný čin, který spočíval v poškozování důležitých státních zájmů v zahraničí; spáchat jej mohl jak diplomat, který porušil své povinnosti, tak kdokoli jiný, jestliže zničil, padělal nebo jinak neoprávněně manipuloval s diplomatickými listinami - Wikipedie) a velezrady. Odsouzen byl na 11 let odnětí svobody, propadnutí veškerého majetku a ztrátu čestných práv občanských ještě 5 let po odpykání trestu.

Aniž by viděl milovanou manželku, dvouletou dceru nebo matku, byl poslán do nápravně pracovního tábora, do uranových dolů v Horním Slavkově. To byla místa, kde lidský život neměl žádnou cenu. Zde řádili suroví bachaři a sadističtí kápoové, což byli zaslouženě odsouzení zločinci, často kolaboranti s nacisty, kteří měli svá privilegia: mlátit a týrat politické vězně, kteří se dřeli v otřesných podmínkách horníků - muklů. Nejdůležitější však bylo plnění vazalského cíle. Vagóny musely být řádně naplněny uranovou rudou a dlouhé nákladní vlaky ji odvážely do Sovětského svazu.

Život k nežití stmelil partu statečných mučedníků, kteří se rozhodli, že z nápravně pracovního koncentračního tábora, a to z dolu číslo XIV, uprchnou. Vše promýšlela skupinka 11 vězňů, kteří se moc neznali, protože mnozí byli

nováčky: úředník Jan Kukal z Prahy, student Boris Volek, Fero Čermák ze Slovenska, Mirek Hasil – Moravák, npor. Jan Trn, úředník, kpt. Jan Úlehla, čalouník a partyzán, Ferda Compel, dělník, Lád'a Plšek, dělník, Franta Petruž, instalatér, Zdeněk Štich, hodinář i letec a přísl. RAF Vlád'a Roubal, diplomat. Mnozí se spolu seznámili až těsně před útekem. Padlo jasné rozhodnutí: půjdeme na noční směnu a utečeme pozdě večer v neděli 14. 10. 1951!

Byl to, co do počtu vězňů, největší útek v dějinách československého vězeňství.

Pět jich mělo regulérní směnu, ale šest si jí vyměnilo s nezasvěcenými, což bylo snadné. Nebyla to žádná slast - noční směna a v neděli. Parta statečných sfárala na dno šachty a o půlnoci telefonovali nahoru s tím, že se porouchala ponorná pumpa. Z toho důvodu tři vyfárali a od nesli ji do zámečnické dílny. Honza Úlehla šikovně odzbrojil bachaře Landu, strhl mu z ramene samopal, v dílně pak zatkli důlního a civilistu, poblíž nezkušený bachař Gucký chtěl se samo-palem vystřelit, ale partyzán Úlehla byl rychlejší a zranil ho. Odzbrojili ještě třetího dozorce a všechny spustili do podzemí s tím, že tam zůstanou až do rána. Ostatní vyfárali nahoru, vyzbrojili se zbraněmi bachařů a k jedenácti statečným se

ještě nečekaně přidal dvanáctý – elektrikář Vladimír Levinský.

Dvanáct apoštolů překonalo v nejvyšší rychlosti i tichosti ostnaté ploty koncentračního tábora a vyrazilo v naději svobody do tmy pondělního večera 15. 10. 1951. Byl to však osudný den.

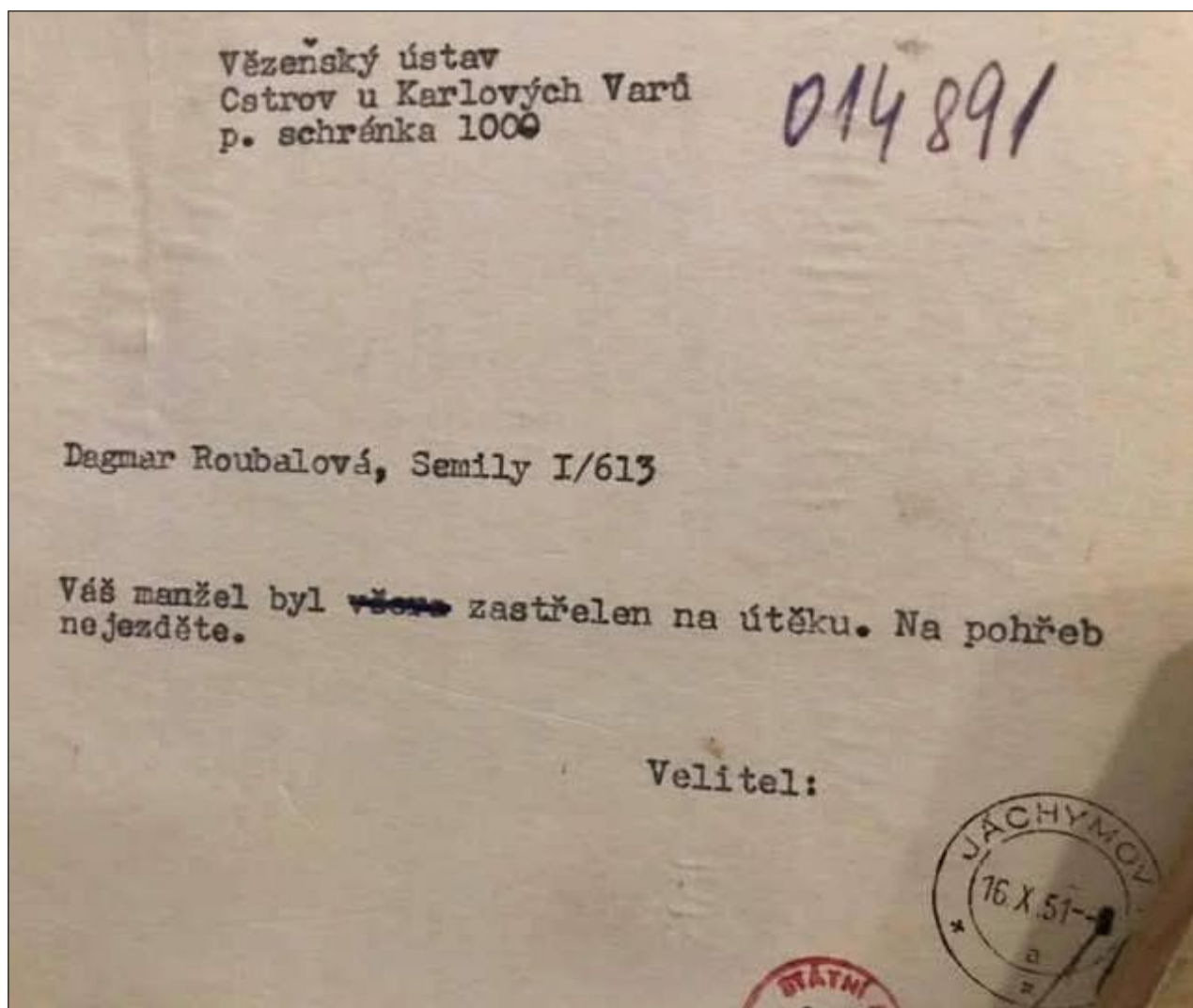
Levinský oznámil, že ztratil čepici, že ji musí najít, aby to prý nebyla stopa. Vrátil se do tábora, všechny udal, osvobodil do šachty spuštěné dozorce a vyvolal poplach. Stal se tak Jidášem statečných apoštolů.

Sbory esenbáků, estébáků i armády se mohly vyřádit v lese u Stanovic. Do tábora byli přivezeni tři poranění (Kukal, Volek, Štich) a přivezeno pět zastřelených (Roubal, Úlehla, Compel, Petruž a Trn). Na nástupišti museli vězňové kolem pěti za střelených pochodovat celou noc a velitel Pták po nich skákal a vzteky je kopal, že byli zohyzdění k nepoznání. Byl rozezlen, ještě tři uprchlíci byli na svobodě (Plšek, Hasil a Čermák). Lád'a Plšek se dobro volně vrátil do tábora a spolu s Borisem Volkem byli odsouzeni k trestu smrti a 10. 11. 1952 popraveni.

Mirek Hasil se skrýval na Slovácku a 28. 11. 1951 si odskočil na taneční zábavu do Dolních Bojanovic, kde ho poznal udavač a postřelen při honičce s esenbáky se zastřelil.

Fero Čermák byl zastřelen při přechodu hranice „až“ na podzim 1952 někde u Malack.

Jana Kukala odsoudili na 27 roků a Zdeněk Štich se psychicky zhroutil natolik, že ztratil paměť, nikoho nepoznával a nebyl schopen žádného soudního přelíčení. Ten žil nejdéle, ale zabili mu duši.

A tenkrát, po hrozném útěkovém dni, dostala na semilskou adresu Dáša Roubalová, které bylo 25 let, stručný dopis a ještě s překlepy: Váš manžel Vladislav Roubal byl zastřelen na útěku. Na pohřeb nejezděte.

Krajský soud v Praze 2 vydal rozhodnutí, které zprošťuje Vladislava Roubala viny z obžaloby v roce 1951. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 14. 4. 1969 a platí dodnes. Je to smutná pravda a strašný osud, jež nesmí upadnout v zapomnění!

/ Miloš Plachta, *Semilské noviny*

≡ **Semilské kulturní tipy**

26. června v 17.30 v muzeu

AFRICKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Cestovatel a motorkář Jirka Mlejnek se s námi podělí o své zážitky z cesty po africké Namibii a návštěvě slavných Viktoriiniých vodopádů, kterou uskutečnil s motocyklovými přáteli v listopadu loňského roku. Vstupné dobrovolné.

27. června od 18 do 22 hodin + 28. června od 10 do 12 hodin

STAROČESKÁ POUŤ

Tradiční pouťová veselice na Komenského náměstí v Semilech – divadla, kejklíři, hudba, tradiční kolotoče, houpáčky, občerstvení, zábava pro celou rodinu. Pořádá Cervus semilensis za finanční podpory města Semily. Akce se koná na Komenského náměstí.

železnobrodsko

ŽELEZNÝ BROD – V sobotu 28. června začíná vernisáží každoroční výstava studentských prací. Výstava potrvá po celou dobu prázdnin každý týden od středy do neděle od 10 do 16 hodin. Ve školním roce 2025/2026 Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská Železný Brod oslaví 105. výročí založení. K této události škola připravuje vydání tištěné publikace žakovských prací formou obrazového a textového propagačního 104stránkového katalogu zachycujícího nejlepší umělecké práce žáků školy v uplynulém období. Nyní tedy k 105. výročí školy a k 100. výročí budovy. Naše sklářská, umělecko-chemická škola takto udržuje dlouholetou tradici vydávání katalogů o činnosti žáků vždy po pěti letech činnosti. Příprava katalogu probíhá již od loňského školního roku, kdy započala fotodokumentací nejnovějších žakovských prací, v letošním roce pokračuje grafikou a texty. Kromě činnosti sklářsko-designérské větve publikace vždy mapuje i největší události chemicko-technologické větve školy. Logo oslavy 105. výročí vzniklo ve výuce, autorem je žák Patrick Pávek. (Loužnický zpravodaj)

STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA SKLÁŘSKÁ
ŽELEZNÝ BROD VÁS SRDEČNĚ ZVE NA VÝSTAVU

SKLO & DESIGN
VÝSTAVA STUDENTSKÝCH PRACÍ A MALEB Z PLÉNÉRU

28.6. – 31.8. 2025
ST-NE | 10–16 HODIN

VERNISÁŽ | PÁTEK 27. 6. 2025 | 10 HOD
OTEVÍRACÍ DOBA ŠKOLNÍ PRODEJNY BĚHEM
LETNÍCH PRÁZDNIN | ST-PÁ | 10–14 HODIN

SMETANOVO ZÁTÍŠÍ 470 | ŽELEZNÝ BROD | 602 185 806

PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE
LIBERECKÉHO KRAJE

Liberecký kraj

DRŽKOV - V sobotu 21. června odpoledne byla panem starostou Jaroslavem Salabou usazena v kapličce nová socha Jana Nepomuckého. Původní socha byla ukradena neznámým pachatelem.

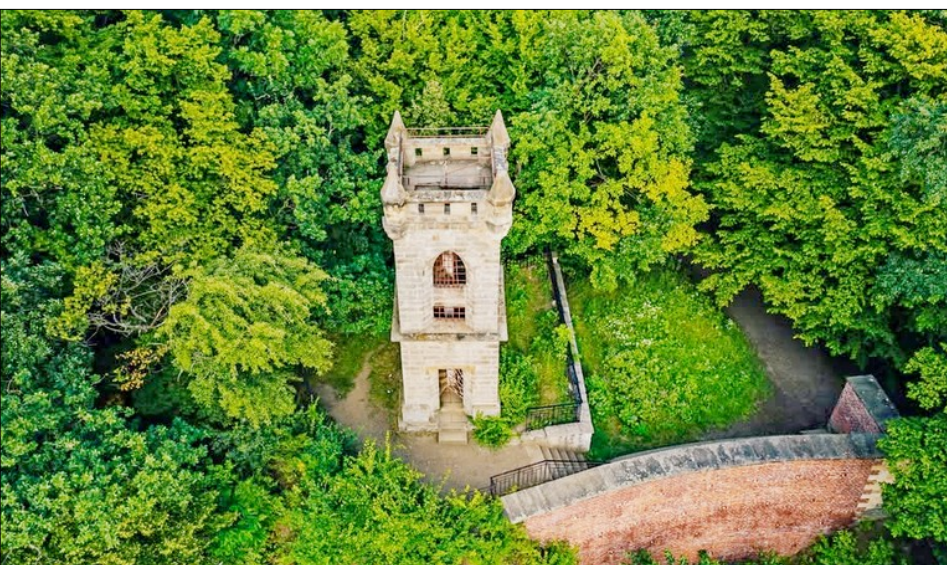
(Loužnický zpravodaj)

jičínsko

JIČÍN – Novým pečovatelem o Milohlídku je pan Josef Kužel, Rada města schválila příslušnou smlouvu o dílo.

Původní dlouhodobá správkyň, paní Kopalová, která se o vyhlídku svědomitě starala, nás nedávno opustila. Město Jičín proto poptávalo ochotného správce a spolupráce s panem Kuželem byla dohodnuta již během května.

Dohoda se týká pravidelného otevírání věže pro veřejnost. O sobotách a nedělích v období leden až březen a říjen až prosinec to bude od 10 do 15 hodin, v období duben až září od 10 do 18 hodin denně. Časy platí jen v příznivých povětrnostních podmínkách. Smlouva také zadává hlásit městu zjištěné závady nebo změny na Milohlídku a přilehlém

okolí. (Jičín – moje město)

SOBOTKA –

ŠOLCŮV
STATEK
v Sobotce

Galerie
Karla Samšínáka

REGIONÁLNÍ
MUZEUM
A GALERIE
muzeum
hry

JÍČÍN

zve uměnímilovnou veřejnost na

**LUKÁŠ
FIBRICH** **veRnišáž**
ILUSTRACE **v SoBotu**

28.6. ve 13.30 hod.

hudební doprovod Jáchym Fibrich Šolcova 133, Sobotka výstava potrvá až do 29.8.2025

PRACHOVSKÉ SKÁLY –

Rusalka

Antonína Dvořáka

5/7/2025
od 19 h
Prachovské
skály
pod věží Mnich

Rusalka > **Karolína CINGROŠOVÁ**
Princ > **Peter MALÝ**
Vodník > **Jaroslav PATOČKA**
Ježibaba / Cizí kněžna > **Alžběta VOMÁČKOVÁ**
klavír > **Martin LEVICKÝ**
tanec > **Martina ŽMOLÍK ŽABKA**

Vstupné 350/400 Kč
Předprodej MIC Jičín a Sobotka
V pokladně u hlavního vstupu do Prachovských skal
Online prodej vstupenek

FESTIVAL
**HUDBA
Z RÁJE
2025**

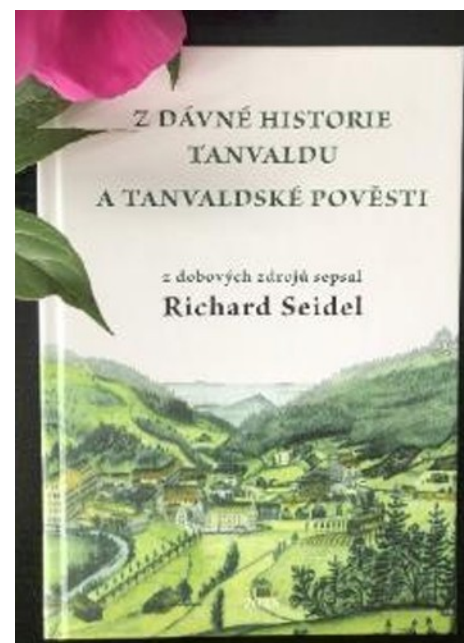
www.hudbazraje.cz
Festival Hudba z ráje hudbazraje.cz

Sezení na trávě, deky a deštníky s sebou, pláštěnky zapůjčeny.
V případě nepříznivého počasí se koncert uskuteční na Turistické chatě v Prachovských skalách.

HARRACHOV – Vlastník čtyřhvězdičkového hotelu Sklář v krkonošském Harrachově, což je Orea Hotels & Resorts, získá od státu za 73 milionů korun okolní pozemky. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových je tento týden prodával v elektronické aukci, majitel hotelu byl jediným zájemcem.

TANVALD – Město Tanvald vydalo knihu s názvem **Z DÁVNÉ HISTORIE TANVALDU A TANVALDSKÉ POVĚSTI**. Knihu můžete zakoupit v infocentru za 130 Kč. Dozvíte se např. o vzniku a prvním osidlování Tanvaldu, o tom, jaký byl tehdejší život místních obyvatel, uvidíte, jak vypadal šumburský park, jak došlo k rozhodnutí postavit tanvaldskou nemocnici, dále také to, že na Šumburku byly lidové lázně a také jaké byly v Tanvaldu hostince a jaká byla nejčastější příjmení. V druhé části Vám kniha připomene lidové pověsti, které se vážou k Tanvaldu, a které časem upadly v zapomnění. Věříme, že kniha zaujme malé i velké čtenáře.

(Loužnický zpravodaj)

liberecký kraj

≡ V Hrádku otevřeli novou expozici vampýra Tobiáše. Kostra muže byla pohřbená mimo hřbitov a obličej měla otočený směrem dolů

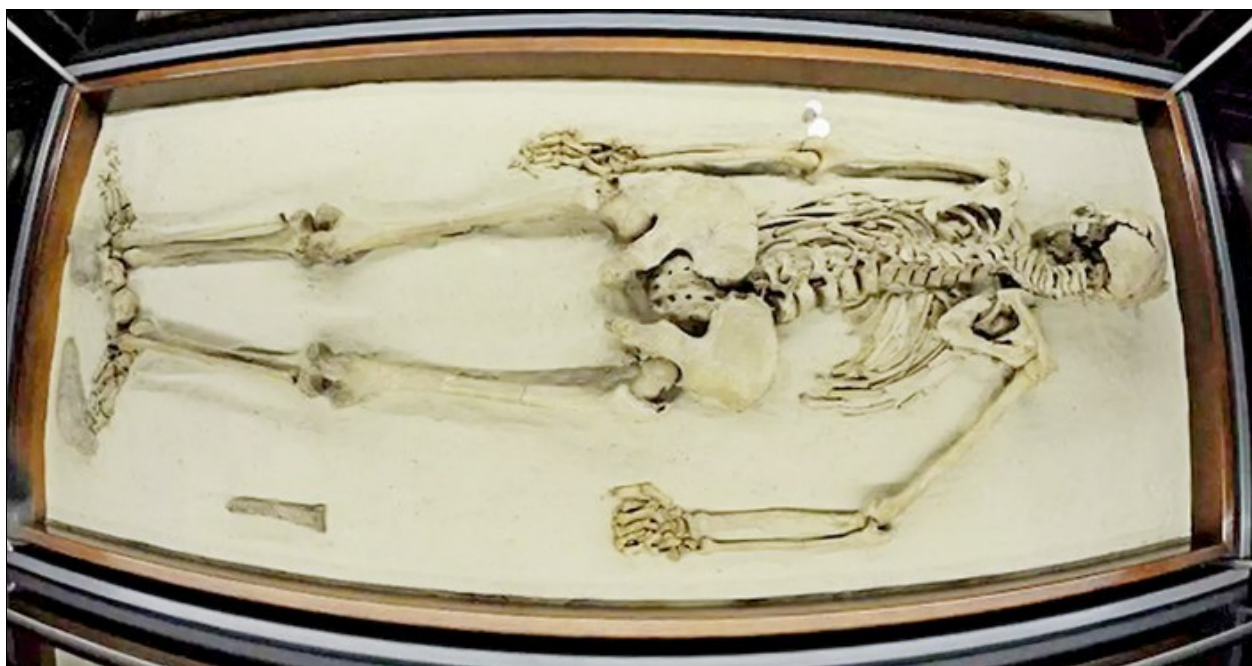
Novou expozici s kosterními pozůstatky takzvaného hrádeckého vampýra Tobiáše dnes otevřeli v Hrádku nad Nisou. Původní expozici zpřístupněnou v roce 2012 ve sklepení Multifunkčního centra Brána Trojzemí zničily vlhkost a plíseň. Na nové pracoval od loňského podzimu výtvarník a restaurátor Stefan Šamiljan. Město přišla na 1,5 milionu korun.

Kostru muže pohřbenou nezvykle mimo hřbitov a navíc obličejem dolů objevili v Hrádku nad Nisou na jaře 2010 při archeologickém průzkumu, který byl součástí oprav náměstí a okolí. Kostra ležela asi 20 centimetrů po povrchem Kostelní ulice, kousek od středověké hřbitovní zdi. U hlavy a u nohou měl nebožtík kameny a u lokte pravé ruky ležely čtyři stříbrné pražské groše z doby krále Jana Lucemburského. Pomohly určit, že žil ve druhé třetině 14. století. Výzkum ukázal, že šlo zhruba o padesátiletého muže s balkánskými předky.

Návštěvníci mohli kostru vidět v expozici v suterénu Brány Trojzemí včetně rekonstrukce podoby Tobiáše a dalších nálezů, kvůli špatnému stavu byla ale v posledních letech zavřená. „Vzhledem ke špatným klimatickým podmínkám expozice utrpěla značné škody. Byla tam plíseň, korodovaly vitríny i elektro-

instalace,“ popsala důvody stěhování expozice ředitelka centra Věra Baumgartnerová. Nová expozice proto vznikla v prvním patře, kde se konaly dlouhodobé výstavy, přístupná bude denně.

Od původní expozice se ta nová zásadně liší. „Řekl jsem si, že bych chtěl úplně věrohodnou kopii nálezové situace, přesně v momentě, jak ho archeologové úplně odhalili a očistili štětečky, se vším, jak to dělají. Chtěl jsem ten moment přesně tak zafixovat,“ řekl Šamiljan. Expozice věnovaná jediné kostře připomíná temnou hrobku, návštěvníka vede tenká červená linka, jednoduché panely informují o nálezu a o všem, co se o Tobiášovi podařilo zjistit, nechybí jeho vymodelovaná podoba.

Šamiljan, který expozici vytvořil ve spolupráci s archeologem Severočeského muzea v Liberci Petrem Brestovanským, je podepsán například pod expozicí Neolitu a Eduarda Štorcha na zámku ve Svijanech. Výtvarník vytvořil i exponáty pro libereckou iQlandii nebo filmové kulisy pro hollywoodský snímek Letopisy Narnie.

(Náš REGION; foto Kudy z nudy)

náš jubilant

Už 170 let uplynulo od smrti Františka Adama Petřiny (1799 –1855), semilského rodáka, vysokoškolského profesora fyziky, spoluzakladatele Matice Národního muzea v Praze (jeho jméno je zde uvedeno) a rektora UK. Je pochován v Praze na Olšanech a město Semily je patronem jeho hrobu, což je skromný kovový ozdobný kříž na podstavci.

Prof. F. A. Petřina zemřel 27. června 1855, a tak bychom měli v tento den uctít jeho památku a k jeho skromnému kříži položit kytici.

Plním slib a budu posílat obsah válečných deníků mého strýce, nočního stíhače RAF gen. Vlastimila Veselého.

Letu zdar!

/ Jaroslav Veselý

47.

Marignane (: Marseille:).

Pondicherry

probilji'ma p' shah' Marseille. Logi'd'i'ma do Marignan.
 jume p'lytovain' jume'mu do bi'. Je zide p'uch. Plus p'ou'il p'ouai'. - T'ou'ny
 to p'ou'ny', zalit'o'vaji' a l'ued se s' l'ien jide mo f'ou'ny'. Jon s' p'ou'ny'
 stryji. Jiden (tri' h'elha) dila' pis 700 km p'oud + an' dva linie by p'ou'ny'.
 Nas p'elitel jide do Pariji; s'ah se tam p'ahy bude p'ou'ny' p'ou'ny' t'
 fo p'ou'ny' p'ou'ny' do p'ou'ny' l'ou'ny'. T'ou'ny' p'ou'ny' se p'ou'ny' l'ou'ny'
 l'ou'ny' p'ou'ny' p'ou'ny' p'ou'ny'. Jon p'ou'ny' l'ou'ny' Logi'a Hl... cit P..a,
 cit. M...a, cit. T...a.

Once a pine main stem pertich. l. 5 mas. l. Je to trochu
moc. Flatt, Morang from my place.

Idijs: hydrocarbone base filii trunzi.

Učty: Vše meditační kromě praktického jevasi: hlava -
toho "letajících kápřů" co slita' to k hru. Zarizujeme si
vítězí a vyřizujeme korespondenci. V praxi jsme jak krom.
Odvoztí jsme si zimi - štorice - čeháme na jevasi. Svad
drtavem, nile fois'duho - ty Morany byt nechtí!

3/4. Toj tedy přání ty Morany dostaneme. Snaž se je jistě dohlédnout.
Z těch jde Fint - t.j. jideme všichni. Noční cesta vlakem po
jidelňozijn postoumím pa p. Marcelli.

Prí. - ježe' aprílov' friar'. Nado'vaine, ale jien'uz-
arfar to friar' je tak trochu jah u nas.

Dijon! Čikain je litavský. Pothváni lthar smister, kteru
zváni z Bourgetu. Shazly: do kimechko litoch.
Chlaidane p. gadichy a čikain je fovelem dalletu. V Marsu. 4.
nave nite jiu 100 km (příbrat:)

Spine squalis hostis, hodie primo uicivico.

Končinu' povolun' a litinu. Startyruun' groous do doli-
s krunfami. Proni' poj je main' ztrahil. Litinu ted' ranni.
Po cutu se ngy' baine' ditiu a minuo to dohri hli' daine
nebe, nepothdane. b. Bui. Krunsinu' pie st' bivo, ab
pro jistotu. Pidetajane' Lyau - litinu' pod jidolitu
Lauu a Rhaur. Potthavane' jidu baimbadi' ah, ab po
zjitkimi' vidinu, zi je to Francouz. Strasni' to "hajp"
maine' zadu' jotr az 150 km. Naraz vojru' jid' takri,
zi jasu' si' molen' maddauht' hlavu' o kabinu. Pri voje
jidu' se di' hladu' a za clini' b. pedane' speharodnuu
Sease s Marz' uanu' (clat' rypit' jid' 20 km.)

Mariguane

Pondie se vrátil z ministerstva a ji-vněl naše nálež-tor-ti.
Nurhem main ale nie vypláti-ti - dých' prováděti' parizem.

Žádám proto dovolenku do Paříže.

Tu krásný prototyp Lis 100 (700 km/hod) se zít-blo vřichu-ti: uhohi.

Paříž

8/4.

Žádám dovolenku na 3 dny do Paříže. Dortavám ji a vyražim.
Paříž, je ted' smutná. To není to, co před válkou. Procházi-m
stará quaina místa - je tu užkem vše jin' starém, ale hlíd,
smutno. Všechy puvnihy obalemý p'áhem.

Na uplacení, resp. voj. skupině se postavim d'it'í.
Samí čs. uniformy (i. letičko, jímá p'ima:), krásni p'epes.
zařizem - a samí dobří z'nam'. S Puvnihám, se velm' p'ad
ritam; dále se p'ethávan s Aubrujem, voj. k'ussem, pplk.
Rozim et c. ... a taky p'p's genm. Slizáhem a Janouškem.
Kile. R'ichard d'aphmij' d'it'í s F'ibellm z'dyji. letičkou
skupinm.

Statut jde k'ypidm, už to an. bude n'uplacem.
K'ypitunji: h'umov' listy et c.

Na obidě se p. Puvnihaie. Spim s k'pst. Kordulm.
Dále p'ethávan P'epka klobmka et c.

K'ž dovolenka' k'auč' a z'p'it'. Loučim se po p'idehoy'
m'ativě s p'umocim' se n'p'or. Nováho a p'lk. Braumsk.
S Nováhem to an. je p'fatur.

Válka roší'ma a d'alsího p'edobrovolu'ho
z'ejmme b. j. St. Nováho !! Loučim se n'elalo.

Velho p'ainovim' listu se Skagoraku. Vímim'
dostali p'ariz.

Mariguane

11/4.

Po p'ocet' cestí, imp'rimie "zám domu. A z'are
z'it'ra jedem' p'ijí. Je to a'ho'nohy' ž'ivot, ale festy.
Politime k'auim' z'ro aeru.

12/4. A súj zase ma certu! Letíme pro Morany. Vše máj výj - dopremi.
 Pety - je máj ulkem an 17. Pristávame s Montelimaru hde doplni -
 jeme parajory. Leti máj sú 20. Pozdrav Buih, hdyž máj tak
 fathali. Nemei - to lyptem nestaril. shahat fadyty. Na dala in
 foliume lititi jeme muvži s blati; pomei dvan trahtori voh
 muvžime odletiti. "Stratili" jeme se ale jime nahome za puihor.
 vohime s 50 m dala tavaime do Chat. hde vydatui jrsi, je
 zime a blato (js, pane, to jeme sferika!) - Mlytovain' s jivalim
 hrtelu a fah po vici. se, jeji "jime litky nie milie s. lue".
 Navitini. jeme jomej z. jeme ale po dvan jimevutal jame
 se ztratili. Bruly' dnu jame famyime Morany a letime do
 Thulouze, jamevutal se Rhone je ipatut fohar. Zare
 letime mavybrojui, jomej fahime hlydame sebe. Pyl jame
 foplach, ale Nimej jimevutal.

Toulouse

13/4. Paradiu' pristavi' s T. Sether vaim se s ciely (ky beda, Gurok
 Stampa etc.) Let Samiel jme defekui stry; jomej kaptai
 tam pime jimevutal a glytch lity vedu ji do Marignanu.
 je 6 1/2 vider. Nimej dala tavaime - to za mitta. Me do hoveime
 se po certu po jimevutalim letu (430 km cest. vyhladit.)
 jimevutalime do M - za tany takika. Pyl to jimevutal
 let - jimevutal jamevutal jamevutal jamevutal. To dnu
 Nade, Moutfeliar, Nimej, Seta etc. Tolet z foveime po
 letu a pristavi' tje jame an' jimevutal. Cesto
 jimevutal dala tavaime - jimevutal jimevutal jimevutal.

Marignane

20/4. Nie zulaime. Pa leti jame N de Marignane. Nimej h
 jomevutal. Dopri od p. Bati". Pyl zdu upor kaitis a fove.
 Gjmevutal. Snad lryj jimevutal jimevutal. Pijprany. se
 jame to a súj jimevutal jimevutal jimevutal a an' jimevutal
 jimevutal. V Chartru sú jamevutal letu plati fove statutu.
 Pijprany jimevutal upor Wden. Stale jimevutal jimevutal jimevutal
 204. - jamevutal jimevutal jimevutal jimevutal. Nimej jimevutal fove
 a jimevutal jimevutal jimevutal jimevutal. Nimej jimevutal -
 letime po eshyil jimevutal dorevutal do Francie jimevutal
 jimevutal.
 * Pijprany: jimevutal se to jimevutal lryj. Pijprany se ale jimevutal jimevutal
 s Itali. Nimej se to lryj.

21/4. |Nedile.| Nastřelujeme zbraní. Snad tento týden se přemě-
níme jinam. Křápe přišel trval. Už to bude pomalu
pok. co jsem opustil M. No, vše se snad vrátí brzo!!
Nzaponimám na nic, ani na pas Kinga etc.
Dostávám novou letickou výstroj. Už jistě
budeme brzo vyžbrojeni a už se brzy sledujeme s Boši:
Angličany a Francouzy vyloďují v Korshu. Ji-
mad my taky tam vyrazíme?

Mám možnost vrátit domů, ale stále to prověřuji. Ji-
to na to procent bezpečně. Musím odpovědět M. Ji-
kouse. A to bude.

22/4 - 27/4 -

Máme poplach. Střídáme se v hotovosti a čeka-
me německé letouny. Bohužel nejdem. Ani mají více
fráze v St. Korshu. Tam to je pravě úspěšně
vyprada špatně pro Angličany, resp. jejich přechodu.
Je to ale jichodně - nověni Ji- to pohybova válka.

Pravě se zabíjí jeden známý Francouz.
Na frontě se čí- tuží. Už je několik oficiálních nřizů.
Několik nam jeden Le. 20 nabíval dva Morany.
Moje masine mohl je s fai centimetru.

Na frontě se letěcho stráme máme zatím slušné
máří, od kime, letog hter, mají t.č. lepší
střelaky. Je to ale jichodně. Liad do měřice
využíváme aers. Bude to pravě (pravě americké)
- pohledně přes 550 km. - a pak páni kime, se
sledujeme. Avšak, všeobecně, přes handicap
materiálu se držíme ani tak 1.1, kime.
Do dvou měřic se vřel druzí detektor bude.
se vřel ani materiálu a fricty přerahu
pravě kime. Snad máme pohledně přerahu
v kvalitě letajících personálů. Avšak zágrahy
se dlati mlaty. My létáme do 8000 ft a tam
se padáme dolů, zatímco kime (Messerschmitt)
létají až do 10000 ft.

